

تأثیر سردخانه و انبار بر موادغذایی

هدف‌های رفتاری : در پایان این فصل، فرآگیر باید بتواند :

- ۱- تأثیر نگهداری در سرما را بر روی ارزش غذایی و خصوصیات چشایی موادغذایی توضیح دهد.
- ۲- تأثیر انجام درا بر روی ارزش غذایی و خصوصیات چشایی موادغذایی شرح دهد.
- ۳- تأثیر دما را بر روی موادغذایی توضیح دهد.
- ۴- اثر رطوبت نسبی را بر موادغذایی شرح دهد.
- ۵- تأثیر افت ولتاژ را بر سیستم‌های اجرا و کنترل در سردخانه بیان کند.
- ۶- تأثیر قطع و وصل و نوسانات برق را در سردخانه توضیح دهد.
- ۷- نحوه‌ی نگهداری محصولات مختلف را در کنار هم توضیح داده، تأثیرات متقابل آن‌ها را شرح دهد.

۶- تأثیر سردخانه و انبار بر موادغذایی

۱-۶- تأثیر نگهداری در سرما بر روی ارزش غذایی و خصوصیات چشایی موادغذایی

میوه و سبزی‌ها، بیش از سایر مواد غذایی تحت تأثیر قرار می‌گیرند و اصل و نژاد، نوع آب و هوا، خاک، میزان کود، نحوه‌ی پرورش، فصل و نحوه‌ی برداشت، میزان رسیدن و شرایط حمل و نقل عوامل مهمی هستند که در انبار نمودن این محصولات مؤثرند. برای نگهداری بهتر و طولانی تر با حفظ ارزش‌های غذایی و ویژگی‌های حسی آن محصولات باید در فاصله‌ی زمانی خیلی کوتاه پس از برداشت، به سردخانه منتقل گردد و دیگر آن که محصول باید کاملاً سالم، پاک و تمیز باشد (منظور از

تمیز بودن شستن محصول نیست زیرا میوه به هنگام انتقال به سردخانه نباید رطوبت سطحی داشته باشد بلکه منظور آن است که از گل و خاک و گرد و غبار عاری باشد) محصولاتی که قرار است برای مدتی در سردخانه نگهداری شود باید با لفاف منفذدار بسته‌بندی گردد.

میوه‌ها و سبزی‌ها از لحظه‌ی برداشت، مانند قطعه‌ی یخی که در معرض شرایط نامساعد محیطی، رفته‌رفته ذوب می‌شود، درحال از دست دادن کیفیت چشایی و ارزش غذایی خود هستند که این حالت، سوای فساد میکروبی آن‌هاست. به عنوان مثال، ذرت شیرین در ۲۴ ساعت اول پس از برداشت بیش از ۱/۴ درصد قد خود را از دست می‌دهد که این حالت در دمای عادی اتاق، صورت می‌پذیرد. بنابراین، تمامی محصولات می‌بایست حداکثر پس از گذشت ۲۴ ساعت، به درجه حرارت خاص نگهداری خود در سرما بررسند که در مورد مواد فسادپذیر و یا حساس نسبت به شرایط محیطی مانند توت‌ها، این زمان به ۲ تا ۳ ساعت کاهش می‌یابد.

از سوی دیگر، بسیاری دیگر از فرایندها نیز به طور متداول قبل از بسته‌بندی محصولات و نگهداری آن‌ها به صورت بسته‌بندی شده یا طبقه‌بندی شده در سرما صورت می‌گیرد. فرایندهایی مثل تمیز کردن، طبقه‌بندی، امتیازبندی و... به همین دلایل، امروزه در اکثر مراکز بزرگ تولید میوه‌ها و سبزی‌ها از فرایند سرد کردن مقدماتی استفاده می‌کنند تا از بروز تغییرات نامطلوب بلاfacile پس از برداشت، جلوگیری شود و محصول تا رسیدن به مراکز نگهداری یا عرضه، تازه و سالم بماند و از همه مهم‌تر از فشارهای وارد شده به سردخانه‌ها برای حذف گرمای اولیه‌ی محصولات ورودی، ممانعت گردد.

نگهداری در دمای تزدیک به ${}^{\circ}\text{C}$ با کاهش تنفس سلولی، تولید اتیلن، از دست رفتن آب و به طور کلی فعالیت‌های بیولوژیکی، رسیدن و پیری محصول را به تعویق می‌اندازد. بنابراین نگهداری در سرما باعث کاهش ارزش غذایی، به عنوان یک فرایند مخرب نیست و حتی باعث حفظ بیشتر ارزش غذایی و خصوصیات چشایی آن، نسبت به شرایط عادی محیط خواهد بود.

یکی از تغییرات مخربی که همواره باید از بروز آن جلوگیری کرد، سرمآزادگی است. سرمآزادگی در اصل به معنی کاهش بیش از حد دمای نگهداری محصول است به نحوی که آنزیم‌های تنفسی در میوه یا سبزی دچار توقف فعالیت شده، این اختلالات، منجر به تجمع مواد سمی ناشی از فقدان تنفس و سیکل‌های بیوشیمیایی ناخواسته می‌گردد و طعم، بافت و رنگ محصول را دچار تغییرات نامطلوب می‌نماید.

بدیهی است که دمای مطلوب نگهداری میوه‌ها و سبزی‌های مختلف، با یکدیگر متفاوت است.

بنابراین سرمازدگی نیز برای هر کدام در شرایط خاصی صورت می‌گیرد. میوه‌های مناطق استوایی مثل موز، نسبت به سرما حساسیت بیشتری دارند به نحوی که دماهای پایین‌تر از $11-13^{\circ}\text{C}$ ، دچار سرمازدگی می‌شوند اما برای نمونه گلابی دمای اندرکی زیر صفر را هم به راحتی تحمل خواهد کرد. نشانه‌های سرمازدگی، عبارتند از: گود افتادن سطح، خشکیدن و پلاسیدن به دنبال آن، بروز لکه‌های سوخته (پرتقال) و یا لکه‌های قرمز رنگ (لیمو)، قهوه‌ای شدن محصول، ایجاد بافت کرکی نامطلوب (هلو) و از بین رفتن قدرت سنتز رنگدانه‌های کاروتون (سبز زمینی). در جدول شماره‌ی ۱-۶ عوارض متنوع در محصولات مختلف آورده شده است.

جدول ۱-۶- علایم سرمازدگی در تعدادی میوه‌ها در پایین‌تر از دمای مطمئن

محصول	دماه مطمئن	علایم سرمازدگی بین $^{\circ}\text{C}$ و دماه مطمئن
سبز	$2/2-3/3^{\circ}\text{C}$	قهوة‌ای شدن بافت داخلی
آووکادو	$4/4-7/2^{\circ}\text{C}$	قهوة‌ای مایل به خاکستری شدن بافت گوشته
موز	$11/7-13/3^{\circ}\text{C}$	کدر شدن پوست - قهوه‌ای شدن بافت داخلی
گریپ‌فروت	1°C	گود افتادن - سوختگی سطحی
لیمو	$11/1-12/7^{\circ}\text{C}$	گود افتادن - تولید لکه‌های قرمز در سطح خارجی
انبه	$1-12/7^{\circ}\text{C}$	لکه‌های سوخته خاکستری پوست
زیتون	$7/2^{\circ}\text{C}$	گود افتادن - لکه‌های قهوه‌ای روی پوست
پرتقال	$7/2^{\circ}\text{C}$	گود افتادن - لکه‌های قهوه‌ای روی پوست
آنناس	$7/2-1^{\circ}\text{C}$	تولید رنگ سبز تیره روی پوست خارجی

علاوه بر کاهش بیش از حد دما، عوامل دیگر چون افزایش غلظت CO_2 ، کاهش اکسیژن، زمان نگهداری طولانی و کاهش رطوبت نسبی نیز به سرمازدگی کمک می‌کنند. همان‌طور که می‌دانیم گروهی از تغییرات، منجر به رسیدن محصول می‌گردند که در اصل به تغییرات مناسب در بافت، ارزش غذایی، رنگ ... محصول گفته می‌شود. تغییراتی شامل شکسته شدن نشاسته یا ملکول‌های بزرگ قند به قندهای کوچک‌تر با شیرینی بیشتر، کاهش غلظت اسیدهای خوراکی، تعادل پروتئینی، آشکار شدن رنگدانه‌های پنهان و نرم شدن بافت با تجزیه تدریجی مواد پکتینی هم ممکن است اتفاق افتد.

فایند نگهداری در سرما، مرحله‌ی رسیدن محصول را پس از برداشت به یک مرحله طولانی تبدیل می‌کند. بنابراین باعث حفظ بیشتر ارزش غذایی و خصوصیات چشایی آن نسبت به حالت عادی خواهد شد.

جدول ۲-۶- شرایط نگهداری بعضی از سبزی‌ها

سبزی	روز	درجه سانتی‌گراد	درصد ویتامین C از بین رفته
مارچوبه	۱	۲	۵
	۷	صفرا	۵
لوبیا سبز	۱	۸	۱
	۴	۸	۲
اسفناج	۲	صفرا	۵
	۳	۱	۵

جنبه مثبت دیگر نگهداری موادغذایی در سرما، این است که همواره نگهداری در سرما با تاریکی و عدم تابش نور مرئی همراه است، بنابراین، از این طریق می‌توان موادغذایی حساس نسبت به نور مرئی را حفاظت نمود. ریوفلاوین جزو حساس‌ترین مواد مغذی نسبت به نور مرئی است از آنجا که این ویتامین، تنها در شیر به صورت آزاد وجود دارد تأثیر نور مرئی را بر روی آن مورد مطالعه قرار داده‌اند. بر اساس نتایج آزمون، ۵٪ ریوفلاوین موجود در شیر پس از ۲ ساعت تماس با نور خورشید در شرایط آفتابی و ۲۰٪ آن در همان زمان و در هوای ابری تخریب می‌گردد. پس نگهداری در انبارهای سرد، با ممانعت از تابش نور مرئی، مواد مغذی حساس نسبت به نور را هم حفظ خواهد کرد.

۲-۶- تأثیر انجماد بر روی ارزش غذایی و خصوصیات چشایی موادغذایی
در انجماد نیز امکان از دست رفتن ارزش غذایی وجود دارد. افت ویتامین‌ها در طول نگهداری به صورت منجمد، ارتباط بسیار تزدیکی با نوع ماده‌ی غذایی، بسته‌بندی و شرایط فرایند و انبارداری خواهد داشت. افت موادغذایی می‌تواند ناشی از جداسازی مکانیکی (مثل پوست‌گیری و حذف قسمت‌های زاید پیش از انجماد و یا افت ترشحی در هنگام رفع انجماد) چکه کردن یا خروج مواد محلول، بویژه در هنگام آتزیم بری گرمایی و یا تجزیه‌ی شیمیایی باشد.

این که، افت مواد مغذی تا چه حد جدی است به ماده‌ی مغذی مورد نظر از حیث فراوانی یا فقدان

مقادیر کافی آن در رژیم غذایی متوسط و یا روزانه‌ی انسان و همین‌طور، اهمیت آن در ماده‌ی غذایی مورد نظر بستگی دارد به این معنی که آیا ماده‌ی غذایی مورد نظر به عنوان منبع آن ماده‌ی مغذی حائز اهمیت هست یا نه!

پیش از انجاماد و به هنگام آتزیم‌بری و خنک کردن اولیه‌ی محصول، در میوه‌ها و سبزی‌ها مقادیر کاهش ویتامین C به صورت شاخص، از ۱۰٪ درصد گزارش شده است. همین‌طور، کاهش ویتامین B₁ نیز از ۶٪ تا ۹٪ درصد، بسته به نوع محصول و شرایط، گزارش گردیده است. بدیهی است که سایر ویتامین‌های محلول در آب نیز چنین حالاتی خواهد داشت. در این مورد، استفاده از روش‌های آتزیم‌بری بدون آب (مایکروبو و یا بخار آب) و نیز، خنک کردن محصول با هوای سرد به جای آب، این میزان افت را به حداقل خواهد رساند.

در طول انجاماد و در انتهای این فرایند، کاهش قابل توجهی در ارزش غذایی دیده نمی‌شود. از این رو، برخلاف فرایندهای گرمایی، انجاماد، کمتر باعث تخرب مواد مغذی می‌گردد بلکه عامل اصلی تخرب، نگهداری در حالت انجاماد است. در چنین شرایطی هرقدر زمان نگهداری در حالت انجاماد بیشتر شود و یا دمای نگهداری محصول بالاتر باشد، تخرب مواد مغذی بیشتر است. همین‌طور، در صورتی که محصول آتزیم‌بری نشده باشد و یا قابل آتزیم‌بری نباشد تخرب آتزیمی هم در طول نگهداری ادامه خواهد یافت و روند افت مواد مغذی را تشدید خواهد کرد. برای مثال، لوبيای سبزی که آتزیم‌بری شده باشد پس از یک سال نگهداری در ۲۰°C تنها ۳ درصد کاهش ویتامین B₂ از خود نشان می‌دهد در صورتی که همین محصول در شرایطی که آتزیم‌بری نشده باشد پس از این مدت با همین دما، کاهشی معادل ۳۹ درصد را در ویتامین B₂ خواهد داشت.

از سایر تغییرات در محصولات منجمد شده می‌توان به تغییر رنگ بر اثر تخرب رنگدانه‌ها اشاره نمود. کلروفیل، حتی در برخی سبزیجات منجمد شده به تدریج تبدیل به فتوفتین قهوه‌ای رنگ می‌گردد و در میوه‌ها بروز تغییرات در غلظت املح به دنبال انجاماد، باعث تغییر در pH محیط و تغییر رنگ محصول خواهد گردید که این امر در تغییر رنگ آنتوسبیانین‌ها به چشم می‌خورد.

فعالیت آتزیمی به خصوص در مورد میوه‌ها که کمتر امکان آتزیم‌بری گرمایی برای آن‌ها وجود دارد و یا موادی مانند گوشت منجمد که به هیچ‌وجه قبل از انجاماد تحت فرایند گرمایی قرار نمی‌گیرند و یا حتی محصولاتی که فرایند آتزیم‌بری گرمایی بر روی آن‌ها به قدر کافی صورت نگرفته است، عامل مهمی در تغییرات نامطلوب حین نگهداری به حالت منجمد است. مهمترین این آتزیم‌ها، پلی‌فنل اکسیدازها هستند که واکنش‌های قهوه‌ای شدن آتزیمی را بر عهده دارند و یا لیبواکسیژنازها هستند که باعث بروز طعم

نامناسب در مواد غذایی می‌شوند. آتزیم‌های بروتئولیتیک و لیپولیتیک، منجر به بروز تغییرات نامناسب در بافت و طعم انواع گوشت‌های منجمد می‌گردند. فعالیت آتزیمی در محصولات منجمد در مواد محلول تغليظ شده در اطراف کریستال‌های یخ انجام می‌گیرد و به علت حضور مواد اولیه و آزاد شدن آتزیم‌ها به دنبال پارگی جداره‌ی سلولی به وسیله کریستال یخ، در این منطقه تمرکز می‌یابد. اکسیداسیون، از دیگر مواردی است که در دمای انجماد نیز (به خصوص برای مواد غذایی چرب) اتفاق می‌افتد و تنها راه مبارزه کم کردن آن، استفاده از سته‌بندی مناسب و یا نگه‌داری در ابزار اتمسفر کنترل شده با غلظت مشخص است البته در مورد موادی مثل ماهی منجمد که به علت حضور اسیدهای چرب غیراشباع حساسیت پیشتری به اکسیداسیون دارند از فرایندی تحت عنوان «لاب دادن^۱» استفاده می‌شود. بدین صورت که محصول، پیش از انجماد، درون آب غوطه‌ور گردیده، یا آب سرد بر روی آن پاشیده می‌شود. بدین ترتیب، لایه‌ی نازکی از یخ بر روی محصول تشکیل شده، از تبخیرات اکسیداسیون و ترکیبات آن در طول زمان نگه‌داری جلوگیری خواهد نمود.

برای حفاظت هرچه بیشتر از بافت محصول و جلوگیری از خروج مواد مغذی محلول، فرایند انجماد را باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن انجام داد به گونه‌ای که در حداقل زمان ممکن، از محدوده‌ی دمای بین $^{\circ}\text{C} 5$ عبور کنیم. در چنین شرایطی انجماد در داخل و خارج سلول به صورت یکنواخت انجام گرفته، بافت محصول آسیب کمتری می‌بیند. در حالی که به هنگام انجماد کند مایع بین سلولی به علت حضور مواد جامد محلول کمتر پیش از مایع داخل سلولی منجمد می‌شود و با فشار اسمزی ایجاد شده، آب را از داخل به سمت خارج سلول می‌کشاند. در چنین شرایطی سلول به شدت بی‌آب شده، شکل خود را از دست می‌دهد و از طرف دیگر بلورهای درشت یخ تولید شده، باعث فشرده شدن بیشتر و پارگی جداره‌ی سلول خواهد شد. البته در هنگام رفع انجماد، هرچه از روش کنتری استفاده کنیم آسیب واردہ کمتر است و مواد مغذی نیز بیشتر حفظ می‌شوند زیرا یخ‌های ذوب شده به تدریج از قسمت خارج سلولی به سمت داخل سلول باز می‌گردند و سلول، فرصت جذب آب پیدا می‌کند. در غیر این صورت بلورهای یخ به سرعت آب شده، بدون جذب به داخل سلول، به صورت قطرات آب از بافت ماده‌ی غذایی همراه با مواد مغذی و حتی رنگدانه‌ها خارج خواهد شد. برای انجماد بسیاری از مواد غذایی حساس مثل توت‌فرنگی یا گوجه‌فرنگی و ... از انجماد همزمان آن‌ها در داخل آب خود میوه استفاده می‌کنند تا بافت و خصوصیات چشایی محصول به علت فشار اسمزی مساوی در داخل و خارج محیط، هرچه بیشتر حفظ گردد.

از سایر تغییرات بر روی مواد غذایی می‌توان به سوختگی انجمادی^۱ اشاره نمود که هنگام استفاده از فریزرهای با هوای متحرک به علت خشکی بیش از حد هوا و از دست دادن سریع رطوبت، حالت مشابه سوختگی در محصول به وجود می‌آید و رنگ نامناسب به همراه سطحی خشک را به دنبال خواهد داشت. این موضوع در انجماد گوشت دیده می‌شود. البته کاهش وزن محصولات در حین انجماد هم، به دلیل از دست دادن احتمالی رطوبت، ممکن است از عواقب انجماد باشد.

با توجه به تمامی تغییرات ذکر شده، مدت زمان ماندگاری مواد در حالت انجماد محدود است. این محدودیت، با توجه به تغییرات احتمالی شیمیایی و یا حتی میکروبی، کاهش ارزش غذایی، تغییر در خصوصیت چشایی و...، تعیین کننده‌ی زمان نهایی ماندگاری محصول خواهد بود. در صورتی که در انتهای زمان ماندگاری محصول دارای بافت، طعم و به‌طور کلی ظاهری متفاوت با قبل از انجماد خود می‌باشد عاملی به نام «عمر کیفیت حداکثر»^۲ یا HQL در مواد غذایی نگذاری شده به حالت منجمد، مطرح می‌گردد. HQL در اصل مدت زمان ماندگاری در حالت انجماد است به‌ نحوی که ۷۰–۸۰ درصد از افرادی که محصول را از نظر چشایی ارزیابی می‌کنند، تفاوتی بین محصول منجمد و ماده‌ی غذایی منجمد شده قائل نشوند. این زمان، بین یک سوم تا یک ششم زمان ماندگاری نهایی محصول است و مدت آن با کاهش دما، افزایش می‌یابد.

جدول ۳-۶- مدت زمان ماندگاری برخی از سبزی‌ها به حالت منجمد در دماهای مختلف

HQL (بر حسب روز)			
-۱۸°C	-۱۲°C	-۷°C	
۲۹۶	۹۴	۳	لوبیای سبز
۳۵	۹	۲۷	نخود فرنگی

۳-۶- تأثیر شرایط سردخانه بر روی مواد غذایی

الف - دما : دما، عامل اصلی در کنترل فساد یا به‌طور کلی، همه‌ی انواع تغییرات نامطلوب در انواع مواد غذایی است. به بیان دیگر، تمامی انواع فساد میکروبی، شیمیایی، بیوشیمیایی و در برخی موارد

۱—FreezeBurn ng

۲—H gh Qua ty L fe

فیزیکی، ناشی از تغییرات نامناسب دما و بالا رفتن آن است. بنابراین، بدینهی سنت که هر نوع تغییری در دما که یکی از شرایط تعیین کننده سردخانه های زیر صفر و بالای صفر است بلا فاصله بر روی کیفیت و ماندگاری مواد تأثیر خواهد گذاشت. در سردخانه های بالای صفر – که هدف اصلی جلوگیری از رشد میکروب های بیماری زاست. دمای مطلوب رشد میکروب های بیماری زا در محدوده دمای بدن انسان است و در شرایط سرما قادر به رشد نیستند. دمای سردخانه ها از 1°C تا 8°C می باشد. افزایش دمای سردخانه بالای صفر به معنی امکان رشد میکروب های بیماری زا و افزایش سرعت رشد انواع مولد فساد است که بیماری زا نیستند.

در سردخانه های زیر صفر، دمای مطمئن برای ممانعت از رشد همه میکروارگانیسم ها، حداقل 18°C است که برای حفظ بهتر کیفیت و ممانعت از تغییرات نامطلوب شیمیایی و بیوشیمیایی، دمای حرارت فریزر های صنعتی برای نگهداری دراز مدت مواد غذایی، بین 25°C تا 30°C است. در این شرایط، کاهش دما به ندرت پیش می آید که در صورت کنترل تبادلات رطوبت بین محیط و محصول که با بسته بندی مناسب صورت می گیرد نامناسب نخواهد بود ولی همان طور که گفتیم چنین شرایطی بسیار نادر است. مشکل اصلی، افزایش دماست که باعث ذوب شدن بلورهای یخ ریز و اتصال آنها به بلورهای یخ درشت تر و بزرگتر شدن بلورهای نهایی خواهد شد و تخریب بیشتر بافت را به دنبال دارد و بافت ها را به یک بافت یخی تبدیل خواهد کرد. در شرایطی که افزایش دما بسیار زیاد باشد، عمل رفع انجاماد، صورت گرفته، به دنبال آن بلورهای یخ ذوب می شوند و به حالت چکه کردن از محصول خارج می گردند که علاوه بر امکان رشد برخی میکروب ها، شاهد کاهش وزن، از دست دادن رنگ و ارزش غذایی محصول، به دلیل خروج مواد مغذی محلول در آب خواهیم بود. بنابراین، از بعد میکروب شناسی مواد غذایی هر نوع افزایش دما، آماده تر شدن شرایط برای رشد انواع بیماری زا و مولد فساد را به دنبال دارد و بسیار نامطلوب است.

افزایش دما در سردخانه های بالای صفر، باعث افزایش شدت تنفس محصولات و مصرف مواد مغذی و از دست رفتن آنها نیز خواهد گردید علاوه بر این که در دراز مدت می تواند منجر به جوانه زدن محصولاتی مثل سیب زمینی و پیاز گردد و در نهایت، بافت و طعم مواد غذایی را در مدت بسیار کوتاهی تخریب نماید زیرا در نگهداری محصولات، بخصوص میوه ها و سبزی ها عمل غیرفعال کردن آنزیم ها (بانچینگ) را انجام نمی دهیم و حضور آنزیم ها همواره، عامل تهدید کننده ای است که با افزایش دما، تخریب آنزیمی هم تشديد خواهد شد.

در شرایط کاهش دما مشکل میکروبی وجود ندارد و این مسئله عموماً در سردخانه های بالای

صفر مطرح است. همانطور که می‌دانیم کاهش کنترل نشده و بیش از حد دما، منجر به توقف و یا کندی کار آتزیم‌های تنفسی می‌شود و شرایط را به سمت فعالیت‌های بی‌هوایی هدایت می‌کند. مشابه حالتی که در کاهش غلظت اکسیژن و یا افزایش غلظت CO_2 در محیط پیش می‌آید این حالت منجر به بروز تغییرات عمومی تحت عنوان سرمایزدگی می‌گردد که در قسمت تغییرات مواد غذایی در سرداخانه به طور کامل به آن پرداخته شد. چنانچه کاهش دما، باعث ایجاد بلورهای یخ شود حالتی به نام یخ‌زدگی به وجود می‌آید که تفاوت‌های زیادی با انجام دارد. از جمله این که بسیار کند، ناخواسته و کنترل نشده است. بلورهای یخ درشت تشکیل شده، با پاره کردن سلول و آزاد کردن آتزیم‌ها، علاوه بر از بین بردن حالت زنده و فعل سلول، بافتی مرده را به وجود می‌آورد که به سرعت به وسیله‌ی آتزیم‌ها تخریب خواهد گردید. در مورد برخی محصولات مثل شیر، کاهش دما تا حد یخ زدن، باعث بروز تغییر در غلظت املاح و رسوب کردن و منعقد شدن پروتئین‌ها می‌گردد که تغییرات برگشت‌ناپذیری را برای بافت محصول به دنبال دارد. یا در نگهداری گوشت در سرداخانه‌های بالای صفر (به منظور طی دوره‌ی بیات شدن و عمل آمدن گوشت) کاهش دما و یخ زدن محصول، باعث می‌شود که تغییر و تحولات لازم در تبدیل عضله به گوشت صورت نگیرد و کیفیت نهایی محصول، بسیار کاهش یابد. بنابراین، رعایت نکردن درجه حرارت مناسب، چه در جهت کاهش و چه در جهت افزایش، نامطلوب است و باید از آن پیشگیری نمود.

ب - رطوبت نسبی: پیش از طرح هر بخشی درباره‌ی تأثیرات رطوبت نسبی، به عنوان یکی از شرایط اساسی نگهداری مواد غذایی و از همه مهمتر، نقش تغییرات آن در تغییرات مواد غذایی، باید خاطر نشان کرد که رطوبت نسبی و دما دو عامل وابسته به هم هستند که تغییرات یکی در دیگری مؤثر است و البته، دما باعث بروز تغییر در میزان رطوبت نسبی خواهد شد.

همان‌طور که می‌دانیم در شرایط ثابت، مقدار رطوبت هوای موجود در یک سرداخانه از نظر کمی ثابت است. بنابراین با کاهش یا افزایش دما در عین ثابت بودن مقدار رطوبت هوا، رطوبت نسبی تغییر می‌کند. به این معنی که افزایش دما، رطوبت نسبی هوا را کاهش داده، کاهش دما منجر به افزایش رطوبت نسبی هوا و حتی رسیدن به نقطه‌ی شبنم می‌گردد. تأثیر تغییرات میزان رطوبت نسبی را می‌توان در دو حالت کاهش و افزایش آن از حدود مشخص بررسی نمود.

در شرایط کاهش رطوبت نسبی محیط، طبیعی است که محصولات، به منظور به تعادل رسیدن با فضای سرداخانه شروع به از دست دادن رطوبت می‌کنند. بنابراین، مهم‌ترین مشکلی که از نظر اقتصادی نیز اهمیت فراوان دارد، کاهش وزن محصولات است. این کاهش در محصولاتی مثل سبزی‌های برگی،

با ایجاد پژمردگی و پلاسیدگی محصول را غیرمصرف خواهد نمود و در محصولات دیگری مثل گوشت، پنیر و... به رغم ضررهای اقتصادی، در ظاهر ممکن است تغییرات چندانی را نشان ندهد. مهم‌ترین راه برای جلوگیری از چنین حالتی، استفاده از پوشش‌های مناسب برای حفظ رطوبت محصولات و همین طور، تأمین رطوبت محیط با تزریق رطوبت به محیط سردخانه است.

کاهش رطوبت نسبی، بیشتر در تبخیر کننده‌های با ابعاد کوچک صورت می‌گیرد چون تبخیر کننده‌های با ابعاد بزرگ می‌توانند اختلاف دمای کمتری با هوای سردخانه داشته باشند. بنابراین رطوبت موجود در هوای بهنگام عبور آن (به دلیل کاهش ملایم دما)، کمتر به صورت قطرات آب درمی‌آید و طبیعی است که کاهش کمتری در رطوبت نسبی هوای سردخانه ایجاد خواهد گردید.

بنابراین به طور خلاصه می‌توان گفت کاهش رطوبت نسبی محیط، ابتدا منجر به افت وزنی محصولات و در صورت تداوم، باعث بروز تغییرات نامطلوب ظاهری مانند خشکی، پژمردگی و پلاسیدگی خواهد گردید.

افزایش رطوبت نسبی در محیط سردخانه کمتر اتفاق می‌افتد. در دما و رطوبت نسبی ثابت، تنفس سلولی محصولات (میوه‌ها و سبزی‌ها) باعث مصرف اکسیژن و مواد مغذی از یک سو و تولید آب و دی‌اکسید کربن از سوی دیگر می‌گردد که امکان افزایش رطوبت نسبی را به دنبال خواهد داشت. عامل بسیار مهم در این باره، علاوه بر کنترل دما، تهویه‌ی مناسب و چرخش هوای سردخانه است که از تجمع رطوبت در برخی نقاط سردخانه جلوگیری می‌نماید. مهم‌ترین خطر افزایش رطوبت نسبی، مرتبط شدن بیش از حد محصولات در سطح و امکان افزایش فعالیت آبی و به دنبال آن رشد میکروارگانیسم‌ها بخصوص کپک‌هاست. علاوه بر این که باقی ماندن قطرات آب در سطح برخی محصولات، باعث ایجاد لکه‌هایی بر روی محصول می‌گردد که از نظر ظاهری نکته‌ای منفی به حساب خواهد آمد. در اینجا نیز علاوه بر کنترل شرایط می‌توان از بسته‌بندی هم به عنوان عامل مؤثر کمکی استفاده نمود.

پ - افت ولتاژ : با توجه به وابستگی همه‌ی سیستم‌های اجرا و کنترل سردخانه به جریان برق، بدینهی است که افت ولتاژ عواقب بسیار نامناسبی به همراه دارد. سیستم‌های کنترل پیشرفته، در شرایط کاهش یا افزایش ولتاژ، جریان الکتریسیته را قطع می‌کنند که حالت قطع و وصل مجدد برق به وجود خواهد آمد. در غیر این صورت، عوارض ایجاد شده، شامل کاهش کارآیی کمپرسورها به عنوان قلب سیستم تبرید و کاهش توان سردخانه در خروج گرما از محیط داخل یا حفظ درجه حرارت به دنبال آن است که افزایش دما را به دنبال خواهد داشت. علاوه بر این که بسیاری از دستگاه‌های

کنترل خودکار شرایط با نوسانات جریان برق دچار اشکال شده، امکان دارد به گونه‌ی کنترل نشده و ناخواسته‌ای عمل کنند. در هر صورت، عارضه‌ی اصلی که پیامد این حالت افت ولتاژ است، باعث افزایش دمای سردخانه خواهد شد که علاوه بر آسیب رسانی احتمالی به سیستم تبرید به دلیل کار مداوم و عدم کارآیی لازم بخصوص در مورد کمپرسورها، این افزایش دما، عوارض نامطلوبی در افزایش شدت تنفس و یا رشد میکروارگانیسم‌ها و ... ایجاد می‌کند که در قسمت بعد (قطع و وصل برق) بیشتر با آن آشنا خواهید شد.

ت – قطع و وصل برق : قطع برق هر چند نسبت به نوسانات ولتاژ مشکل بزرگ‌تری ایجاد می‌کند اما بلافضله قابل تشخیص است. قطع برق به معنی قطع روند سرمایزایی است. بنابراین باید شاهد افزایش دما در سردخانه بود. این افزایش دما در سردخانه‌های زیر صفر و بالای صفر، عوارض متفاوتی به دنبال خواهد داشت.

در سردخانه‌های بالای صفر، دما از حساسیت بسیار زیادی برخوردار است به نحوی که گاهی اوقات حتی 1°C تغییر، تأثیرات قابل توجهی بر روی محصول می‌گذارد. در مورد میوه‌ها و سبزی‌ها، افزایش دما به معنی تنفس بیشتر و مصرف مواد مغذی و تولید آب و CO_2 در محیط است ضمن این که در زمان کوتاه‌تری رسیده و از طول عمر نگهداری آن‌ها کاسته می‌شود؛ زیرا با تغییری در دما، شدت تنفس محصولات چندین برابر می‌گردد. از دیدگاه آلدگی میکروبی و رشد انواع بیماری‌زاها و عوامل فساد هم افزایش جزئی حرارت باعث فراهم شدن امکان رشد خواهد گردید؛ حالتی که در محصولات فسادپذیر مثل گوشت و فراورده‌های مشابه آن، مشکلات جدی به وجود خواهد آورد. قطع برق، قطع تهویه را هم به دنبال دارد که خود این حالت، باعث تجمع رطوبت در نقاط خاصی از محل تجمع محصول گردیده، فعالیت آبی را بالا می‌برد عاملی که پیش از همه چیز، رشد میکروارگانیسم‌ها بخصوص کپک‌ها را فراهم می‌آورد.

در سردخانه‌های زیر صفر، مشکلات، شکل دیگری به خود می‌گیرند. در هنگام قطع برق و افزایش دما، هر چند بلورهای یخ کوچک به میزان جزئی ذوب شده، جذب بلورهای بزرگ‌تر می‌گرددند یا حتی دو بلور بزرگ در سطح به یکدیگر می‌چسبند و تمام این‌ها باعث پاره شدن بیشتر دیواره‌ی سلولی بخصوص در بافت‌های گیاهی می‌گردد حالتی که پس از رفع انجماد محصول باعث چکه کردن مقادیر زیادی از آب میان بافتی و داخل سلولی می‌شود و علاوه بر کاهش ارزش غذایی، بافت را نیز از نظر ظاهری ناخوشایند می‌سازد. هنگام وصل مجدد برق، دما باز دیگر کاهش یافته، عوارض انجماد و رفع انجماد مکرر، تکمیل می‌گردد. هر چند که تاکنون دلایل علمی قوی برای این مطلب ارائه نگردیده

است اما نظر بر این است که حساسیت محصولات پس از رفع انجماد یا رسیدن به دمای محیط، بسیار بیشتر شده، با سرعت بیشتری از نظر ظاهری، ارزش غذایی و ماندگاری، قابلیت‌های خود را از دست خواهد داد.

بنابراین بدیهی است که یکی از ملزومات اصلی سردخانه‌های صنعتی، ذرا تورهای موقت تولیدکننده‌ی برق هستند تا به هنگام بروز قطع برق، توانایی حفاظت از محصولات را با تأمین انرژی الکتریکی لازم برای کار کمپرسورها، داشته باشند و از بروز خسارات سنگین و جبران ناپذیر جلوگیری کنند.

۴-۶- تأثیر شرایط انبارها بر روی مواد غذایی

به علل نقص فنی انبارها و ناآشنایی مسئولان به روش انبارداری، هر سال مقدار زیادی مواد غذایی فاسد می‌شود و از این راه میلیارد‌ها ریال ضرر به اقتصاد کشور وارد می‌آید.

عوامل اصلی زیان‌های مذکور عبارت‌اند از حشرات، موجودات ذره‌بینی، جوندگان و پرندگان و وجود رطوبت.

دانه‌ها، محیط مناسبی برای رشد حشرات و موجودات ذره‌بینی را فراهم می‌کند. حشراتی که از دانه‌ها تغذیه می‌کنند نه تنها باعث کاهش وزن آن‌ها می‌شوند بلکه با پخش فضولات خود، آلودگی و کاهش ارزش غذایی دانه‌ها را به دنبال دارند. رشد موجودات ذره‌بینی نیز باعث می‌شود که کیفیت دانه‌ها نیز تغییر کند و از ارزش غذایی آن‌ها کاسته گردد. فعالیت این دو عامل موجب می‌گردد که حرارت دانه‌ها افزایش یابد و این افزایش گرما، باعث انتقال رطوبت کپک شدن (به هم چسبیدن و تخمیر شدن) دانه‌ها و یا سبز شدن آن‌ها می‌گردد.

موش‌ها علاوه بر آن که از دانه‌ها تغذیه می‌کنند، آن را به فضولات و ادرار خود می‌آلیند، پرندگان هم در انبارهای باز یا بدون در و پنجره، از دانه‌ها تغذیه کرده، فضولات خود را در میان دانه‌ها به جا می‌گذارند.

۵- نگهداری محصولات مختلف به صورت سرد و منجمد نگهداری شیر و فرآورده‌های آن

مانند سایر مواد می‌توان شیر و فرآورده‌های آن را در دماهای پایین بدون انجماد و یا به حالت منجمد نگهداری کرد.

نگهداری شیر و فرآورده‌های آن به روش سرد : سرد کردن شیر می‌تواند از دامداری‌ها

شروع شود که برای این کار اغلب از سه روش زیر استفاده می‌گردد:

۱- استفاده از خنک‌کننده‌های سطحی

۲- استفاده از تانکرهای دارای سردکننده

۳- خنک کردن بیدون

استفاده از خنک‌کننده‌های سطحی در محل دامداری‌ها مشکل است. خنک کردن شیر در بیدون به وسیله‌ی آب سرد، گذاشتن ظروف حاوی شیر در آب سرد و پاشیدن آب بر روی آن انجام می‌گیرد. دمای حدود 5°C به عنوان دمای مناسب جهت سرد کردن توصیه می‌شود.

به جز شیر غلیظ شده و یا شیر خشک، برای نگهداری بیشتر فرآورده‌های شیر نیاز به استفاده از دماهای پایین به عنوان یک عامل بسیار مهم می‌باشد. همان‌طور که گفته شده، برای تهییه شیر با کیفیت خوب، سرد کردن سریع آن بلا فاصله بعد از خروج از پستان ضروری است.

— شیر : بعد از پاستوریزه کردن، شیر را در ظرف یا پاکت‌های ویژه بسته‌بندی کرده و در سردخانه در دمای 2°C و رطوبت نسبی 90% در صد در حدود $3-5$ روز نگهداری می‌کنند.

— کره : در محل نگهداری کره نباید مواد خوراکی دیگری نگهداری شود و همچنین باید از مجاورت کره با فلزاتی مانند مس و آهن جلوگیری شود. رطوبت نسبی سردخانه بایستی $78-92$ درصد باشد و در ضمن کره در بسته‌بندی‌های نفوذناپذیر در سردخانه نگهداری شود. دما و مدت زمان نگهداری کره در جدول زیر آمده است.

جدول ۴-۶- مدت زمان نگهداری کره در دماهای مختلف

زمان نگهداری	دما (C°)
تا یک ماه	-1
تا یک سال	-8
بیش از یک سال	-12

— پنیر : در آب نمک و در بسته‌بندی‌های گوناگون و غیرقابل نفوذ در سردخانه قرار می‌دهند.

در دمای $2-5^{\circ}\text{C}$ و رطوبت نسبی $75-80\%$ در صد می‌توان آن را به مدت $6-3$ ماه نگهداری کرد که این زمان با توجه به رطوبت نسبی، غلظت آب نمک و نوع پنیر متفاوت است.

در جدول ۵-۶ شرایط نگهداری انواع پنیر آمده است.

جدول ۵-۶ شرایط نگهداری انواع پنیر

زمان نگهداری	رطوبت نسبی (درصد)	دما (°C)	نوع پنیر
تا ۶ روز	۸	۵-۷	پنیرهای سفید ایرانی
تا ۲ روز	۸	-۵	پنیرهای تازه
تا ۳ ماه	۹	۵-۷	پنیرهای فرآوری شده
تا ۶ ماه	۸ - ۸۵	-۵	پنیرهای سخت

— **ماست** : ماست باید در ظروف دربسته، بسته‌بندی شود و نگهداری آن در کيسه یا مشک مناسب نیست. دمای مناسب برای نگهداری ماست 5°C - 2°C و زمان نگهداری آن $10\text{-}20$ روز است.

— **خامه** : برای نگهداری خامه بایستی توجه نمود که تازه باشد و در این صورت آن را در ظروف دربسته ریخته و در دمای 2°C - 0°C و رطوبت نسبی ۸۵ درصد به مدت $4\text{-}3$ روز می‌توان نگهداری کرد.

— **شیر خشک** : اگر در بسته‌بندی‌های غیرقابل نفوذ به هوا بسته‌بندی شود، اغلب به نگهداری در سرخانه نیازی نیست ولی اگر بسته‌بندی به نحوی باشد که هوا نفوذ کند، باید مانند جدول زیر در سرخانه نگهداری گردد.

جدول ۶-۶ شرایط نگهداری شیر خشک

مدت نگهداری	دما متناسب (°C)	نوع بسته‌بندی
۶ تا 12 ماه	بدون سرخانه	در خلا
تا 18 ماه	کمتر از 12	در خلا
تا 6 ماه	کمتر از 12	هوا

— **شیر غلیظ شده** : شیر غلیظ شده بدون قند حتی برای مدت کوتاهی در دمای بیش از 24°C نباید نگهداری شود. در صورتی که از ظرف‌های فلزی استفاده گردد، رطوبت نسبی سرخانه نباید از 70°C درصد بیشتر شود. شیر غلیظ شده (کنسانتره) را باید مانند جدول ۶-۷ نگهداری کرد :

جدول ۷-۶- شرایط نگه‌داری شیرهای غلیظ شده

نوع شیر غلیظ شده	دماه مناسب (C°)	مدت نگه‌داری
شیر غلیظ شده‌ی شیرین	+۱۸	تا یک سال
شیر غلیظ شده‌ی بدون قند	+۱۶	تا یک سال
شیر غلیظ شده‌ی بدون قند	-۴	بیش از یک سال

نگه‌داری شیر و فرآورده‌های آن با روش انجاماد : جهت نگهداری و جلوگیری از فساد شیر و فرآورده‌های آن، می‌توان از روش انجاماد نیز استفاده کرد.

شیر : شیر پاستوریزه و هموژنیزه، منجمد شده و در دماه C° ۱۸ نگهداری می‌شود. تغییر ماهیت پروتئین‌ها و جدا شدن مواد جامد بعد از انجاماد زدایی شیر منجمد شده قابل توجه می‌باشد. در نگهداری طولانی مدت شیر در حالت انجاماد، دو مشکل اساسی به وجود می‌آید : تغییر طعم و جدا شدن مواد جامد در موقع انجاماد زدایی. طعم ملایم و خوشمزه فرآورده‌های شیر مایع در حالت منجمد بهتر از سایر روش‌های نگهداری می‌تواند حفظ شود. طعم و بوی ماندگی و پختگی که در شیرهای خشک و غلیظ شده به وجود می‌آید در شیر منجمد شده به ندرت اتفاق می‌افتد. اما شیرهای یخ‌زده مستعد طعم تند ناشی از اکسیده شدن می‌باشد. چندین روش برای جلوگیری از تولید طعم تند وجود دارد : استفاده از اسید آسکوربیک به عنوان ماده ضد اکسیداسیون مفید است اما محصول را کامل محافظت نمی‌کند. حرارت دادن تا بالای دماه پاستوریزه کردن، تند شدن را به تأخیر خواهد انداخت اما طعم پخته به وجود می‌آورد. گرم کردن و هموژنیزه کردن شیر مایع روش ساده و مؤثر برای جلوگیری از تندشدنگی می‌باشد. پاستوریزه کردن و هموژنیزه کردن شیر از اقدامات مقدماتی ضروری برای انجاماد شیر است.

با افروden مقدار کمی اسیدسیتریک بعد از پاستوریزه و هموژنیزه کردن می‌توان جدا شدن مواد جامد شیر منجمد را بعد از انجاماد زدایی کاهش داد.

کره : برای انجاماد کره با کیفیت خوب مشکلی وجود ندارد، کره بدون نمک در C° ۰ یخ می‌زند، اما به کره اغلب نمک زده می‌شود. چنان‌چه کره دارای ۲٪ نمک باشد در C° ۹، و چنان‌چه دارای ۳/۵٪ نمک باشد در C° ۱۹/۸ یخ می‌زند. هنگامی که کره خنک می‌شود، یخ به تدریج تشکیل می‌گردد. نمک به صورت غیرمنجمد باقی می‌ماند، تا موقعی که غلظت آن به حدی برسد که متبلور شود.

دماهی سرخانه نگهداری کره باید تا جای ممکن پایین باشد و در صورتی که زمان نگهداری چندین ماه است، دما نباید بیش از 20°C باشد. برای نگهداری طولانی مدت کره (یکسال با پیشتر) دماهی حدود 20°C توصیه می‌شود. اگر کره برای ۲ تا ۳ هفته نگهداری می‌شود، دماهی 4°C کافی می‌باشد. در 0°C ، رطوبت نسبی سرخانه نباید کمتر از ۷۰٪ باشد تا مانع کاهش وزن به دلیل از دست دادن رطوبت گردد و همچنین نباید از ۷۵٪ پیشتر باشد تا امکان رشد قارچ کاهش باید. در دماهای 10°C و کمتر از آن، رطوبت نسبی اهمیت کمتری دارد.

همراه کره نباید سیب، مرکبات، سبزی‌ها، پنیر و یا هر ماده‌ای که دارای بوی زیاد است نگهداری شود. در طی نگهداری کره امکان دارد طعم تنید در آن به وجود آید بنابراین کلیه کره‌هایی که برای نگه داری در نظر گرفته می‌شوند بایستی از خامه پاستوریزه تهیه گردیده هم چنین اسیدیته خامه نبایستی بیشتر از ۸ باشد.

— پنیر : از انجماد پنیر اغلب پرهیز می‌شود زیرا احتمال شکستن فیزیکی جسم و تغیرات ساختمان به علت تشکیل بلورهای یخ وجود دارد. نمک اضافه شده به پنیر در زمان تهیه و ترکیبات محلولی که در طی رسیدن آن تولید می‌شود، نقطه‌ی انجماد پیشتر پنیرها را پایین می‌آورد. پنیرهای دارای رطوبت زیاد و نرسیده مانند کاتیج که خیلی فاسدشدنی هستند دارای نقطه‌ی انجماد 2°C می‌باشند. انجماد پنیر با رطوبت زیاد باعث شکسته شدن دلمه و تغیر بافت می‌شود. جهت انجماد پنیر توصیه می‌شود که سرعت انجماد بالا باشد به طوری که دما از محدوده $(2^{\circ}\text{C} - 20^{\circ}\text{C})$ به سرعت عبور کند.

— خامه : خامه به منظور استفاده در صنایع غذایی مانند بستنی، منجمد می‌شود. رشد باکتری‌ها در خامه در زمان نگهداری به صورت منجمد متوقف می‌شود. اغلب خامه‌ی با کیفیت بالا، میزان میکروارگانیسم‌های کم و اسیدیته‌ی پایین را برای انجماد مناسب می‌دانند. مشاهده شده که خامه با اسیدیته‌ی بالا (۱۵٪ و بالاتر) بعد از ۲ تا ۳ ماه غیرقابل قبول شده، بو و طعم تنید در آن پدیدار می‌شود.

خامه با کیفیت خوب (بدون مس)، پاستوریزه شده و تا 40°C خنک می‌شود و سپس بسته‌بندی می‌شوند. ظروف در داخل سرخانه با جریان هوای سرد قرار می‌گیرند تا یخ بزندند. اغلب هوای سرد دارای دماهی 4°C است و خامه‌ی یخ زده را در دماهی 18°C به مدت ۱۲ ماه می‌توان نگهداری کرد.

نگهداری گوشت در سرخانه

دماهی داخلی لاشه بلافاصله پس از کشتار حدود 38°C است که لازم است گوشت به سرعت سرد شود به صورتی که در مدت ۱۰ ساعت پس از کشتار دماهی عمق گوشت باید به کمتر از 10°C

برسد. تا از بروز فرایند طبیعی کوتاه شدن ناشی از سرما^۱ جلوگیری کرد. نگهداری گوشت باید در دمای پایین صورت گیرد تا مانع از رشد باکتری‌ها و قارچ‌های عامل فساد گردد. دمای لازم برای نگهداری گوشت ${}^{\circ}\text{C}$ و رطوبت نسبی بین ۸۵–۹۵ درصد می‌باشد. میزان بالای رطوبت نسبی خطر رشد میکروارگانیسم‌ها را در برخواهد داشت و میزان رطوبت نسبی کم باعث کاهش رطوبت و کاهش وزن لاسه می‌شود. نگهداری گوشت در هوای حاوی گازکربنیک یا ازن مدت زمان نگهداری را طولانی تر خواهد نمود. افزایش گازکربنیک در هوای سردخانه مانع رشد میکروارگانیسم‌ها می‌گردد اما تشکیل مت‌میوگلوبین^۲ را سرعت بخشیده در نتیجه باعث ازین رفتار نزگ طبیعی گوشت می‌گردد. گاز ازن نیز یک ماده اکسیدکننده فعال می‌باشد که با اکسیداسیون چربی‌ها باعث ایجاد طعم تندری در آن‌ها می‌گردد.

عوامل میکروبی که در مدت زمان نگهداری سبب بروز ضایعات در گوشت می‌گردند از گروه باکتری‌های سرما دوست مانند سودوموناس^۳، اسینتوباکتر^۴ و موراکسلا^۵ می‌باشند که در بین آن‌ها آلودگی توسط سود و موناس از درصد بالایی برخوردار می‌باشد و به همین سبب به عنوان «میکروارگانیسم مخصوص گوشت» شناخته شده است. جدول ۶–۸ مدت زمان نگهداری انواع گوشت در سردخانه را نشان می‌دهد.

جدول ۶–۸—شرایط نگهداری انواع گوشت

نوع فرآورده	دما (${}^{\circ}\text{C}$)	درصد رطوبت نسبی	شكل عرضه	مدت نگهداری به روز
لانه کاو و گاویش	۷ تا	۸۸–۹۲	نیم لاسه	۵
لاشه گوسفند و بز	-۷ تا	۸۵–۹۵	بدون بسته‌بندی	۳
قطعه‌های گوشت گوسفند و بز	۴ صفر تا	۸۵–۹۵	بسته‌بندی معمولی	۳

نگهداری گوشت منجمد: به منظور انجاماد گوشت – باید مقدار زیادی از گرمای نهان^۶ آن توسط دستگاه سرد کننده از گوشت خارج شود تا آب تبدیل به یخ گردد. هرچقدر گوشت دارای ضخامت بیشتری باشد مدت زمان بیشتری طول خواهد کشید تا مرکز آن منجمد شود. چنانچه انجاماد از دو طرف یک توده یا قطعه گوشت به طور یکسان صورت گیرد مرکز آن دیرتر از بقیه قسمت‌ها منجمد خواهد شد.

۱_Co d sho ten ng

۲_Metmyog ob n

۳_Pseudomonas

۴_Ac neto bacter

۵_moraxe a

۶_atent heat

انجماد گوشت در مقادیر زیاد در تونل یا سالن انجماد و توسط جریان هوای سرد صورت می‌گیرد و دما بین 29°C تا 40°C متفاوت است. در مورد بعضی از فراورده‌ها، انجماد به وسیله تماس صورت می‌گیرد که قطعات گوشت با ضخامت یکنواخت در بین صفحات سرد کننده در فریزرهای چند طبقه قرار می‌گیرد و به طور سریع منجد می‌شود.

گوشت را نباید به سرعت پس از کشتار و قبل از جمود نعشی، منجمد نمود زیرا در این صورت در هنگام خروج از انجماد وارد مرحله جمود شده که جمود در رفع انجماد^۱ نامیده می‌شود. بنابراین گوشت را ابتدا در سالن پیش‌سرد کن با دمای صفر تا 4°C به مدت ۲۴–۴۸ ساعت سرد و سپس وارد تونل انجماد می‌شود.

فعالیت باکتری‌ها در دماهای پایین‌تر از 18°C متوقف شده و فساد میکروبی در گوشت‌های نگهداری شده در این دما رخ نمی‌هد. اگرچه رشد باکتری‌ها متوقف می‌گردد ولی وجود آنزیم‌های میکروبی به ویژه لیپاز بر کیفیت خوراکی گوشت تأثیر می‌گذارد. بایخ زدن و نگهداری گوشت بخ زده، برخی آلوگی‌های انگلی مانند پروتوزواهای انگلی، سستودها و نماتدها از بین می‌رود.

جدول ۹-۶ مدت زمان نگهداری گوشت در حالت انجماد را نشان می‌دهد.

جدول ۹-۶—مدت زمان نگهداری گوشت منجمد در دماهای مختلف

نام ماده‌ی خوراکی	دما ($^{\circ}\text{C}$)	رطوبت نسبی درصد	شکل عرضه	مدت نگهداری روز
لاشه گاو و گاویش	-۱۸	۹-۹۵	بالفاف‌پیچی	۳۶
لاشه درسته گوسفند و بز	-۱۸	۹-۹۵	بالفاف‌پیچی	۲۷
قطعه‌های گوشت گوسفند و بز	-۱۸	۹-۹۵	بسته‌بندی کارتونی	۲۷

نگهداری ماهی و فرآورده‌های دریایی

نسبت به کلیه مواد گوشتی، ماهیان در مقابل تجزیه خود به خودی^۲، اکسیدشدن، هیدرولیز چربی‌ها و فساد میکروبی بیشترین حساسیت را دارا می‌باشند. بنابراین باید عملیات نگهداری در سرما به طور سریع انجام گیرد. فصل، جای صید، سن، اندازه و گونه ماهی در کیفیت این فراورده اثرگذار است.

۱—Thawing

۲—تجزیه خود به خودی یا اتو لیز (Auto lys) در ماهی توسط آنزیم‌هایی که در بدن آن‌ها یافت می‌شود انجام می‌گیرد که موجب

نمی‌ماهی شده و سرانجام به دنبال ادامه پرکاری این آنزیم‌ها، گوشت ماهی شل، وارفته و در ادامه غیرخوراکی می‌شود.

میزان فساد در شرایط ثابت بستگی به گونه ماهی دارد. ماندگاری ماهیان بزرگتر یا کم چرب تر در مقایسه با ماهیان کوچک تر و چرب تر، بیشتر است.

جمود نعشی در ماهی پس از صید بروز می کند. pH به دنبال افزایش اسید لاکتیک کاهش یافته و بسته به گونه ماهی به $5/5 - 6/8$ می رسد. بیشتر گونه های ماهی در دمای 0°C یک روزه جمود نعشی یافته و سپس به آرامی نرم می شوند. جمود نعشی در نگهداری ماهی دارای اهمیت زیادی می باشد. زیرا تجزیه خود به خودی پس از کشت را به تأخیر می اندازد. بنابراین هر عملی که جمود نعشی را طولانی نماید مدت زمان نگهداری را افزایش خواهد داد. چنان چه ماهی قبل از مرگ فعالیت عضلانی کمی داشته باشد و در هنگام صید و فرایند بعدی صدمه ندیده و دارای آثار کوفتگی و ضربه نباشد، مرحله جمود نعشی طولانی تر می گردد. کاهش درجه حرارت نگهداری نیز سبب افزایش این مرحله خواهد شد. سرد نمودن ماهی بلا فاصله پس از صید توسط یخ یا آب نمک سرد شده انجام می گیرد.

نگهداری ماهی در سردخانه : ماهی هایی که برای نگهداری در سردخانه آماده می شوند باید از لحاظ مشخصات کیفی ممتاز باشند و ضایعاتی از قبیل ضربه، کوفتگی و غیره در آن ها مشاهده نگردد. از آنجایی که بار میکروبی سرما دوست در ماهیان صید شده از آب های سرد بیشتر از ماهیان مشابه در آب های گرم می باشد و فساد ماهی در سردخانه ناشی از پر کاری این گروه از میکرووارگانیسم ها می باشد، ماندگاری ماهیان گرم زی در سردخانه بیشتر از ماهیان سرد زی می باشد. دمای سردخانه برای ماهی تازه باید بین صفر تا 4°C و رطوبت نسبی $95 - 90\%$ درصد باشد. سرعت گردش هوا به منظور کنترل کاهش وزن باید محدود باشد.

ماهی بایستی در انبارهای اختصاصی نگهداری شود به طوری که در انبار غیر از ماهی محصول دیگری نگهداری نگردد زیرا بوی زیاد ماهی خیلی سریع روی کالاها اثر می گذارد.

جدول ۱۰-۶ زمان نگهداری ماهی در سردخانه را نشان می دهد.

جدول ۱۰-۶- شرایط نگهداری ماهی در سردخانه

نام ماده هی خوراکی	دما (C)	رطوبت نسبی درصد	شكل عرضه	مدت نگهداری روز
ماهی درسته	۲	۹ - ۹۵	بدون بسته بندی	گرم آبی ۷ سرد آبی ۳
ماهی درسته	۴	۹ - ۹۵	با بسته بندی	۳
ماهی شکم خالی، فیله استیک	۴	۹ - ۹۵	با بسته بندی	۳

نگهداری ماهی منجمد : انجامد در مورد ماهی، دارای اهمیت زیادی می‌باشد زیرا ماهی به سرعت در حرارت محیط یا در حالت سرد فاسد می‌گردد. بنابراین انجامد ماهی در خود کشته با در خشکی صورت می‌گیرد. ماهی را با ۳ روش دمنده هوایی، تماسی و غوطه‌وری در ماده سرمزا یخ زده می‌کنند. فلور میکروبی ماهیان از نوع باکتری‌های سرما دوست مانند انواع سود و موناس، آلکالیژنس و فلاو باکتریوم می‌باشد. اسپورلکستریدیوم بوتولینوم در زمان انجامد و نگهداری زنده باقی مانده، احتمال دارد در درجه حرارت ${}^{\circ}\text{C}$ ۳/۳ یا بالاتر رشد کرده و توکسین تولید نماید.

در زمان نگهداری ماهی و فرآورده‌های آن به حالت منجمد ممکن است تغییرات نامطلوبی در طعم، بو، ظاهر و بافت آن‌ها بوجود آید. این تغییرات به دلیل از دست دادن آب ماهی، اکسیدشدن چربی‌ها و فعالیت آنزیمی در گوشت ماهی می‌باشد.

برای نگهداری ماهی در حالت انجامد نکات زیر را باید رعایت نمود :

— فقط ماهیان با کیفیت بالا را برای انجامد انتخاب نمود.

— ماهی را پس از یخ زدن برای محافظت در برابر آسیب فیزیکی، آلودگی، اکسیداسیون و تندشدن چربی و از دست دادن آب به ویژه در فیله و یا استیک، فرآورده بدون پوست آن را یخ پوشی^۱ و بسته‌بندی کرده و به سرداخانه منتقل گردد.

— ماهی منجمد را در دمای ${}^{\circ}\text{C}$ ۱۸ و کمتر نگهداری نمود.

جدول ۱۱-۶ شرایط نگهداری ماهی یخ زده را نشان می‌دهد.

جدول ۱۱-۶— شرایط نگهداری ماهی یخ زده

مدت نگهداری روز	شكل عرضه	رطوبت نسبی در صد	دما (${}^{\circ}\text{C}$)	ماده‌ی خوراکی
۱۵	با بسته‌بندی	۸۵-۹	-۱۸	ماهی درسته چرب
۲۴	با بسته‌بندی	۸۵-۹	-۱۸	ماهی درسته کم چرب
۱۸ کم چرب	با بسته‌بندی	۸۵-۹	-۱۸	ماهی شکم خالی-فیله-استیک
۲۷				

نگهداری گوشت مرغ

اغلب مرغ را به دو صورت سرد یا منجمد نگهداری می‌کنند. کشتار مرغ باید در شرایط بهداشتی

انجام گیرد و پس از خیساندن، برکنی مکانیکی و تخلیه مجاری گوارشی مرغ، آن را به سرعت سرد نمود. این کار را با بهره‌گیری از آب سرد به صورت مهپاشی و فروبردن و یا با کاربرد هوای سرد انجام می‌شود. جمود نعشی مرغ با توجه به pH نهایی $6/4 - 5/9$ آن و دمای $4^{\circ}C$ به مدت $2 - 4$ ساعت به درازا می‌کشد. اهمیت کنترل جمود نعشی و بروز آن به خاطر جلوگیری از پارگی ماهیچه‌ها به ویژه ماهیچه ران و جدا شدن آن از استخوان و ظاهر خوب مرغ در بسته‌بندی شفاف می‌باشد.

نگهداری مرغ در سردخانه : نوع تغذیه، نظافت و پاکیزگی مراحل کار و همچنین روش‌های فرآوری و سرد کردن در طول عمر نگهداری مؤثر می‌باشند. تغذیه حاوی درصد زیاد اسیدهای چرب غیراشباع منجر به تولید گوشت طیور با درجه بالای چربی غیراشباع می‌گردد که نسبت به تندشدن نسبت به مرغ کم چرب حساس‌تر هستند. بسته‌بندی نقش مهمی در حفظ کیفیت گوشت طیور در زمان نگهداری به صورت سرد یا منجمد را دارا می‌باشد. پوششی از جنس عایق رطوبت، مانع از خروج آب می‌گردد. نگهداری گوشت لاشه ماکیان در شرایط سرد باید به صورت تخلیه شده انجام گیرد و در دمای صفر تا $4^{\circ}C$ و رطوبت نسبی $95 - 90\%$ درصد می‌باشد.

جدول ۱۲-۶ زمان نگهداری مرغ در سردخانه را نشان می‌دهد.

جدول ۱۲-۶- شرایط نگهداری گوشت مرغ در سردخانه

نام ماده‌ی خوراکی	دما ($^{\circ}C$)	رطوبت نسبی درصد	شكل عرضه	مدت نگهداری روز
لاشه درسته مرغان	۴	صفر تا $95 - 85$	بدون بسته‌بندی	۲
لاشه درسته مرغان	۴	صفر تا $95 - 85$	بسته‌بندی با ۳ لایه غیرقابل نفوذ در برابر رطوبت	۳
قطعه‌های گوشت مرغان	۴	صفر تا $95 - 85$	بسته‌بندی در یکبار مصرف با روکش پلاستیک نازک چسبان	۳

نگهداری مرغ منجمد : مرغ سالم کشtar شده و با آب سرد خنک شده را به صورت درسته، قطعه‌بندی شده با بسته‌بندی پلاستیکی و با بهره‌گیری از ماده سرمaza به روش غوطه‌وری به سرعت یخ‌زده می‌کنند، در این شرایط مرغ که به سرعت منجمد شده است خوش‌نما و سفید گشته و خطر اکسیداسیون چربی آن از بین می‌رود. ترکیب جیره خوراکی به ویژه در ماه آخر در ماندگاری فرآورده یخ‌زده مؤثر

است. مرغ کم چرب یخ زده دارای ماندگاری بیشتری نسبت به پر چرب می باشد. عمر نگهداری مرغ منجمد به عوامل زیادی بستگی دارد که از همه مهم تر درجه سرمای منجمد کننده، نوع بسته بندی، عملیات آماده سازی قبل از انجماد و نوع محصول می باشد. دمای نگهداری بسته بندی پایین از 18°C و رطوبت نسبی ۹۵ درصد باشد تا خشکی سطح محصول کاهش یابد. در طول نگهداری ممکن است به علت از دست دادن آب، گوشت پرندگان خشک شده و درنتیجه وضعیتی که سوختگی انجماد نامیده می شود مشاهده گردد که این مشکل را با تنظیم میزان رطوبت، تنظیم دمای نگهداری و از طریق بسته بندی مناسب می توان برطرف نمود. در هنگامی که پرنده جوان منجمد می شود رنگ تیره ای در استخوان های ران و بال ظاهر می گردد که این تغییر رنگ استخوان و گوشت ناشی از خروج رنگدانه هم از مغز استخوان است که در زمان انجماد یا رفع انجماد از طریق استخوان هایی که رسیدشان کامل نشده به بیرون تراویش می کند. این حالت از لحاظ خوراکی زیان آور نمی باشد و روی کیفیت خوراکی محصول تأثیری ندارد.

جدول ۱۳-۶- مدت زمان نگهداری مرغ منجمد را نشان می دهد.

جدول ۱۳-۶- مدت زمان نگهداری مرغ منجمد

نام ماده‌ی خوراکی	دما ($^{\circ}\text{C}$) در صد	رطوبت نسبی	شکل عرضه	مدت نگهداری روز
لانه درسته مرغان خانگی	-۱۸	۸۵-۹	بسته بندی ۳ لایه غیرقابل نفوذ	۲۶
قطعه های گوشت	-۱۸	۸۵-۹	بسته بندی یکبار مصرف با روکش پلاستیک نازک چسبان	۲۷

نگهداری تخم مرغ

raig ترین روش برای نگهداری تخم مرغ استفاده از دمای های پایین از جمله سرما برای تخم مرغ با پوسته و انجماد برای محتویات داخل تخم مرغ^۱ می باشد. استفاده از روغن، نگهداری در شرایط گازی یا کاربرد نگهدارنده های شیمیایی ممکن است با نگهداری به روش سرد همراه گردد.

– نگهداری تخم مرغ با روش سرد^۲ : تخم مرغ باید سالم، تمیز و بدون ترک خوردگی بوده و شسته نشده باشد. همچنین شرایط نگهداری آن در سردخانه با سایر فرآورده ها متفاوت است و چون

۱-meats

۲-co d storage

خیلی حساس می باشد در مورد نگه داری آن باید به نکات زیر توجه داشت :

– تخم مرغ را باید خیلی سریع و ناگهانی سرد و همچنین گرم نمود و این کار بایستی به تدریج انجام شود.

– تخم مرغ را ابتدا به مدت ۲۴ ساعت در دمای 4°C در سردخانه نگه داری و سپس دمارا به 2°C می رسانند، سپس ۲۴ ساعت دیگر نگه داری می نمایند و بعد در دمای $5^{\circ}/5^{\circ}$ تا 1° قرار می دهند.

– هنگام خارج کردن از سردخانه نیز باید دما به تدریج افزایش داده شود که ابتدا مدت ۲۴ ساعت در دمای 7°C تا 10° قرار داده، سپس آن ها را خارج می نمایند.

اختلاف دمای پوست تخم مرغ هنگام خروج از سردخانه با محیط خارج باید به اندازه ای باشد که روی پوست آن قطره های آب تولید نشود.

– شرایط توصیه شده برای نگه داری تخم مرغ که مانع از کاهش کیفیت آن در زمان نگه داری کوتاه مدت و دراز مدت آن می گردد به شرح زیر می باشد :

جدول ۱۴-۶ – شرایط نگه داری تخم مرغ

دما (C)	در صدر طوبت نسبی	مدت نگه داری روز
$15/5^{\circ}\text{C}$	۷ - ۸	۲ تا ۳ هفته
$(-17^{\circ}/-16^{\circ})\text{C}$	۸۵ - ۹۲	۵ تا ۶ ماه

به منظور نگه داری تخم مرغ برای مدت طولانی بایستی تا حد امکان در دمایی درست بالای نقطه ای انجماد آن (-17°C) نگه داری شود. برای نگه داری کوتاه مدت می توان از دماهای بالاتر تا پیشینه ای ($15/5^{\circ}\text{C}$) استفاده نمود. کنترل رطوبت نسبی محیط نگه داری ضروری است زیرا رطوبت نسبی کم سبب کاهش وزن تخم مرغ به علت تبخیر رطوبت می گردد. حتی در مورد تخم مرغ با پوشش چرب، برای نگه داری طولانی مدت نبایستی رطوبت نسبی کمتر از 70° تا 80° درصد باشد. رطوبت نسبی خیلی بالا نیز سبب رشد کپک ها شده که از طریق منافذ پوست به داخل تخم مرغ نفوذ کرده، سبب آلودگی آن می گردد.

جدول ۱۵-۶- شرایط نگهداری تخم مرغ

نوع فرآورده	دما (°C)	رطوبت نسبی درصد	مدت نگهداری روز
تخم مرغ با پوشش چرب	-1/5 °C	۸ - ۸۵	۳ تا ۶ ماه
تخم مرغ بدون پوشش چرب	-(-1/5) °C	۸ - ۸۵	تا ۲ ماه

تخم مرغ بایستی تا جایی که عملی می‌باشد به سرعت بعد از تولید سرد شده و در دما و رطوبت نسبی که بستگی به مدت زمان پیش‌بینی شده دارد نگهداری شود. در اثر کاهش رطوبت نسبی به کمتر از ۹۹/۶ درصد، تخم مرغ با سرعت بیشتر رطوبت و وزن خود را از دست خواهد داد و اتاق هوایی آن بزرگ‌تر خواهد شد.

رطوبت نسبی زیاد احتمال فساد میکروبی تخم مرغ را افزایش می‌دهد. دمای بالاتر از ۱/۶۷ °C نفوذ میکروارگانیسم به داخل آن و رشد در آن جا را سرعت می‌بخشد و تغییرات شیمیایی و فیزیکی مثل نازک شدن سفیده و شل شدن و نرمی غشاء زردۀ وسیع تر خواهد بود.

به منظور نگهداری تجاری به مدت ۶ ماه یا بیشتر، دمای بین ۱/۷ °C و ۱/۵ °C رطوبت نسبی ۷۰ درصد توصیه شده است. تهويه‌ی هوای سالن نگهداری برای حفظ رطوبت نسبی اطراف تخم مرغ اهمیت دارد و همچنین ثابت نگهداشتند دما به منظور جلوگیری از تراکم رطوبت در روی پوست تخم مرغ ضروری است. تخم مرغ را برای سرد کردن (نگهداری به روش سرد) در زمان فراوانی، جمع‌آوری و ذخیره کرده و در زمان کمبود عرضه می‌دارند. کاربرد روش‌های ویژه می‌تواند کیفیت نگهداری کالا را در سردخانه بهبود بخشد. پوشانیدن پوسته خارجی با روغن‌های معدنی بدون رنگ و بویک روش رایج برای حفظ رطوبت، کند کردن خشکی و نفوذ‌ها، حفظ گازکربنیک و تأخیر در تغییرات فیزیکی و شیمیایی محصول به شمار می‌آید.

تخم مرغ نسبت به جذب بو حساس بوده، به آسانی بوهای مختلف را جذب می‌کند، بنابراین موادی مانند پیاز، سیر، نارنج و پرتقال و مانند آن‌ها بایستی در تزدیکی تخم مرغ قرار گیرند. همچنین جریان هوا لازم و ضروری است و هنگام بسته‌بندی فقط بایستی در ته جعبه کاغذی قرار داد و دیوارهای کنار بسته‌بندی باید سوراخ‌هایی داشته باشد که جریان هوا به خوبی در لابه‌لای تخم مرغ‌ها برقرار باشد.

نگهداری تخم مرغ با روش انجماد : مانند سایر غذاهای مفید، کیفیت تخم مرغ منجmd شده،

هیچ وقت بهتر از کیفیت آن پیش از انجماد نمی‌باشد. از جنبه‌ی تجاری، تخم مرغ با پوسته منجمد نمی‌گردد. فرآورده‌های تخم مرغ منجمد شامل زرد و سفیده کامل، زرد، سفیده، زرد و سفیده مخلوط شده به نسبت دلخواه بوده و به هر کدام از این‌ها یک یا چند ماده افزودنی مانند نمک، شکر، شربت ذرت یا گلیسروول اضافه می‌کنند.

— **ماده‌ی اولیه** : بایستی از تخم مرغ تازه و با کیفیت خوب، سالم و تمیز استفاده کرد و تخم مرغ‌ها باید دست چین شوند. ابتدا به وسیله‌ی آزمایش لامب الکتریکی^۱ تخم مرغ‌ها انتخاب و به طور مکانیکی شست و شو شده و با آب حاوی Ppm ۲۰۰۰ کلر آب کشی گردیده و سپس توسط ماشین اتوماتیک شکسته می‌شوند. برای حفظ کیفیت محصول در طی نگهداری و در طول کار بعدی، شکستن تخم مرغ‌ها باید در دمای C ۵ ۳ انجام شود. محتويات تخم مرغ‌های شکسته شده در داخل ظرف بازرسی می‌شوند و در صورتی که معایی مانند لکه‌های خون، رنگ یا بوی غیرطبیعی مشاهده گردد باید از ریختن و اختلاط آن جلوگیری شود. زرد یا تخم مرغ کامل منجمد شده، بعد از رفع انجماد به مقدار زیادی چسبناک می‌گردد و گاهی اوقات می‌تواند شبیه صمغ با ذرات ناصاف شود. از این پدیده می‌توان تا حدودی به وسیله‌ی افزودن نمک، شکر، شربت ذرت یا گلیسرين جلوگیری کرد.

تخم مرغ‌ها اغلب پیش از انجماد، پاستوریزه می‌شوند تامیکروار گانیسم‌ها بهویژه سالمونلا از بین بروند. چنان‌چه تخم مرغ را در دمای پایین‌تر از C ۶۴ پاستوریزه کنند برای اطمینان از درستی کار، می‌توان از آزمایش آلفا‌امیلاز استفاده نمود که در صورت از بین رفتن آن می‌توان به درستی پاستوریزاسیون بی‌برد.

— **بسته‌بندی** : فرآورده‌های تخم مرغ اغلب در ظروف پلاستیکی یا فلزی ۱۵-۱۰ کیلوگرمی بسته‌بندی می‌شوند که این نوع بسته‌بندی در مقدار کم‌تر وزنی نیز قابل انجام است.

— **انجماد** : فرآورده‌های تخم مرغ اغلب در منجمد کننده‌هایی با جریان هوای سرد با دمای C ۴۰ منجمد می‌شوند. مدت زمان انجماد بستگی به نوع و ابعاد ظروف، دمای منجمد کننده و سرعت جریان هوای در اطراف ظرف دارد. زمان انجماد بین ۱۶-۲۶ ساعت می‌باشد. انجماد خیلی سریع نیز ممکن است انجام گیرد که در این صورت بایستی از بلندشدن سریوش قوطی به علت انبساط خیلی سریع مرکز مایع جلوگیری گردد. زرد نمک‌زده نبایستی در پایین‌تر از C ۲۳ منجمد یا نگهداری شود تا زله‌ای شدن آن کاهش یابد. فرآورده‌های تخم مرغ منجمد شده را در C ۲۰ (۲۰) ۱۸ نگهداری می‌کنند. در دمای C ۱۸ زمان نگهداری بیش از ۲ سال می‌باشد.

نگهداری سیب زمینی

ظرفیت تولید و نگهداری سیب زمینی در کشور ما زیاد است و هرساله مقدار زیادی از این ماده به علت شرایط نادرست نگهداری نابود می شود زیرا واکنش این ماده در برابر سرما و گرمای نسبت به سایر سبزی ها متفاوت است. در دمای پایین مقداری از نشاسته سیب زمینی به قندهای ساده و شیرین تبدیل می شود هرچند در همین شرایط میزان تنفس کند شده و سیب زمینی جوانه نمی زند. از طرف دیگر با بالارفتن دما تنفس تشدید شده و مقدار قندهای ساده کم می شود. نگهداری طولانی مدت هم کم کم موجب شیرین شدن سیب زمینی می شود.

دماهی بهینه برای نگهداری سیب زمینی جهت تولید فراورده های گوناگون یکسان نیست. برای نمونه برای آب پز کردن و تولید پوره سیب زمینی - چیپس و سرخ کردن به ترتیب 4°C تا 7°C و 5°C مناسب است. بدیهی است پیش از وارد کردن سیب زمینی در انبارهای مربوطه لازم است ابتدا گرمای مزروعه از آن خارج شده باشد و خاک همراه سیب زمینی هم از آن جدا شده باشد.

طی زمان برداشت سیب زمینی به منظور نگهداری در سردخانه لازم است از آسیب دیدگی بافت آن جلوگیری شود و آسیب های وارد ترمیم گردد برای ترمیم بافت های آسیب دیده می توان بهر مورد نظر را به مدت دو هفته در دمای 10°C تا 15°C و رطوبت نسبی 90% تا 95% قرار داد. چنانچه در این حالت لکه های زرد روی آن ظاهر شود لازم است دما به حدود 5°C برسد.

در صورت افزایش مقدار قند سیب زمینی طی زمان نگهداری با بالا بردن دما و رساندن آن به حدود 20°C و نگهداری بار در این شرایط به مدت یک هفته می توان این مشکل را حل کرد.

اگر دماهی سیب زمینی به کمتر از 3°C برسد یخ زده و تغییرات سویی در آن بوجود می آید، به این ترتیب که رنگ آن کدر و سیاه شده و بافت آن سفت می گردد.

پدیدهای دیگری که طی زمان نگهداری بهره های سیب زمینی اتفاق می افتد جوانه زدن آن در دمای 4°C است. برای جلوگیری از جوانه زدن سیب زمینی می توان حدود دو هفته پیش از برداشت مقداری Maleic hydrazide روی برگ های آن پاشید و یا در آب شست و شوی سیب زمینی مقداری حدود یک کیلوگرم به ازای ۸ تن Isopropyl N chlorophenyl carbamate ایک درصد اضافه کرد و یا آن را به صورت گرد روی سیب زمینی پاشید. از تراکلرو نیترو بنزن هم استفاده می شود.

Tetrachloronitrobenzene

بالارفتن گاز کربنیک در هوای محل نگهداری و رسیدن آن به حد 1% موجب تشدید جوانه زدن و در صورت رسیدن گاز کربنیک به 2% موجب تأخیر در جوانه زدن می شود و رسیدن مقدار

گازدی اکسید کرین به ۴٪ موجب مرگ بافتی سیب زمینی می شود.

در ضمن بهتر است دمای نگهداری سیب زمینی هنگام برداشت حدود 15°C بوده و بعد از خارج شدن از خاک در معرض هوای خشک قرار گیرد تا کمی خشک شده و کمتر در برابر نور قرار گیرد و هوای محل نگهداری تهویه گردد.

نگهداری پیاز

گونه هایی از پیاز که دیررس و دارای رطوبت کمتری باشند برای نگهداری طولانی مدت مناسب تر هستند پیش از نگهداری لازم است پیاز های ناسالم از مجموعه جدا شوند. جعبه ها و کيسه ها جابه جایی باید دارای منفذ باشند تا هوای بین توده تهویه شود.

دمای نزدیک صفر $^{\circ}\text{C}$ تا حدود 3°C و رطوبت نسبی ۶۵ تا ۷۰ درصد و مکان تاریک برای نگهداری پیاز مناسب تر است. هنگام خارج نمودن پیاز از سردخانه نباید بار بلا فاصله در دمای بالا قرار گیرد زیرا موجب آسیب های فیزیکی می شود اما اگر این کار به تدریج انجام گیرد این مشکل بوجود نمی آید. در اثر شرایط نامطلوب نگهداری پیاز جوانه زده و منابع غذایی موجود در آن کاهش می یابد. بالا رفتن گاز کربنیک در فضای نگهداری هم موجب زرد شدن یا مایل به قهوه ای شدن و گاه حتی مایل به سیاه رنگ شدن پیاز می شود.

طی زمان نگهداری پیاز در اثر بالا بودن رطوبت امکان کپک زدگی آن در اثر گونه های قارچ Botrytis و آسپرژیلوس وجود دارد پدیده دیگر جوانه زدن پیاز است که برای جلوگیری از آن می توان ریشه های آن را سوزانده و یا از تماس آن ها با سطح زمین جلوگیری شود.

نگهداری سیب درختی

سیب یکی از مهم ترین میوه های کشور ما است و هر سال مقدار زیادی از آن در ابزارها نگهداری می شود. گونه هایی برای نگهداری در سردخانه مناسب هستند که دیررس باشند اما به طور کامل رسیده نباشند و اندازه آن ها در حد متوسط باشد.

پس از برداشت سیب از باغ ها لازم است هرچه زودتر نسبت به سرد کردن آن ها تا حدودی اقدام شود. رطوبت نسبی هوا حدود ۸۵٪ تا ۹۰٪ و دمای 1°C تا 5°C برای گونه های مختلف مناسب است ثابت ماندن دما و رطوبت نسبی طی زمان نگهداری اهمیت زیادی دارد و گرنه آسیب های فیزیکی و کاهش وزن و پلاسیدگی اتفاق می افتد و اگر رطوبت نسبی بالا برود و تعريق صورت گیرد امکان کپک زدگی میوه وجود دارد در چنین مواردی برای بالا بردن رطوبت نسبی هوای محل نگهداری تا بیش از ۹۰ درصد می توان از ازن به میزان ۲PPM استفاده نمود.

در صورت استفاده از انبارهای اتمسفر کنترل شده هوای دارای ۲٪ اکسیژن و ۱۰٪ گاز کربنیک مناسب است برای یکتواخت شدن هوا برقراری نوعی جریان مصنوعی لازم است. از مهمترین عوارض نگهداری سیب در سردخانه پزمردگی دراثر خشکی هوا و پوسیدگی مربوط به حمله‌ی قارچ‌ها است.

نگهداری انگور در سردخانه

انگور به ویژه ساقه‌ی آن نسبت به خشکی هوا حساس است به همین جهت لازم است زمانی برداشت شود که هوا سرد باشد، و هنگام برداشت بایستی خوشه‌هایی که تمام حبه‌های آن رسیده و سالم است با کارد یا قیچی باغبانی بریده شده و از خیس شدن آن‌ها جلوگیری شود.

لازم به یادآوری است که انگور میوه‌ای غیرکلایماکتریک است. بنابراین لازم است برداشت از زمانی صورت گیرد که به تکامل رسیده باشد، همزمان باشد توجه داشت که رسیدگی بیش از حد موجب کاهش زمان قابلیت نگهداری آن می‌شود. بنابراین زمان برداشت باید به دقت تعیین گردد. بلافضله پس از برداشت انگور باید آن را تا دمای حدود 4°C سرد کرده و بسته‌های انگور سرد شده را وارد سردخانه اصلی نموده در دمای 1°C رطوبت نسبی ۹۵٪ تا ۹۰٪ نگهداری شود.

طی زمان نگهداری بار انگور در سردخانه عوارض گوناگونی آن را تهدید می‌کند که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از ترک خوردنگی، تغییر رنگ به صورت قهوه‌ای و رشد کپک‌ها. برای پیشگیری از پوسیدگی حاصل از کپک‌ها می‌توان از گاز SO_2 استفاده نمود و برای کارآبی این گاز هنگام گازدهی به انگور بایستی چیدمان بسته‌ها به گونه‌ای باشد که جریان هوا در داخل توده انگور انجام گیرد. مقدار SO_2 لازم به نسبت ۱٪ حجم سالن خالی به مدت حدود 2° دقیقه و پس از آن به نسبت یک چهارم درصد حجم سالن خالی به مدت 2° دقیقه و سپس جایگزین کردن گاز با هوای سالم است حد معمول گاز SO_2 حدود 3° گرم به ازای هر مترمکعب هوا است.

نگهداری موز

موز از میوه‌های کلایماکتریک است و موز رسیده نسبت به تغییرات شرایط نگهداری و جابه‌جایی حساس است و میوه رسیده دچار ترک خوردنگی می‌شود. بنابراین در عمل لازم است موز را به صورت کمی نارس برداشت کرده در دمای $10^{\circ}\text{C}-12^{\circ}\text{C}$ و رطوبت نسبی ۸۵٪ نگهداری نمود و برای جلوگیری از بالارفتن بیش از حد CO_2 و اتیلن عمل تهویه باید هر روز به میزان حدود 3° تا 4° ٪ حجم هوا تهویه گردد بهترین راه برای نگهداری موز استفاده از انبارهای اتمسفر کنترل شده است.

طی زمان نگهداری موز در سردخانه ترک خوردنگی پوسته، تغییر رنگ پوسته، ایجاد لکه‌های

قهوهای رنگ روی پوسته ممکن است اتفاق افتد که در بروز آن تغییرات نامطلوب، ترکیبات هوای محل نگهداری و آسیب دیدگی فیزیکی و مکانیکی بافت آن مؤثر می‌باشند.

نگهداری مرکبات

مرکبات از گروه میوه‌های غیرکلایمکتیک هستند و پس از چیده شدن از درخت شیرینی آن‌ها تغییر نمی‌کند بنابراین هنگام برداشت باید از کیفیت خوراکی لازم برخوردار باشند. پس از برداشت میوه تازمان مصرف باید از وارد شدن آسیب به آن‌ها جلوگیری شود زیرا کپک‌ها از محل آسیب دیدگی وارد بافت شده و موجبات فساد میوه را فراهم می‌کنند و از طرفی با وارد شدن آسیب‌ها آنزیمه‌های طبیعی آزاد شده و فعالیت خود را آغاز می‌کنند.

پیش از وارد کردن مرکبات به انبار سردخانه لازم است دمای آن در هوای سرد یا به کمک آب کاهش باد و به دمای مورد نظر برای نگهداری برسد.

برای جلوگیری از کپک زدگی از نوعی ماده ضد کپک مانند محلول ۱٪ درصد سدیم ارتو فنیل، استفاده می‌شود. هنگام نگهداری مرکبات در سردخانه امکان کپک زدگی آن‌ها با پنی سیلیوم ایتالیکوم و سایر کپک‌ها وجود دارد. از طرفی امکان قهوة‌ای شدن آن دراثر سرما وجود دارد و همچنین دراثر نوعی اسانس ترشح شده به وسیله‌ی پوست میوه لکه‌های قهوة‌ای در آن ایجاد می‌شود.

۶- نگهداری محصولات مختلف در کنار هم و تأثیرات متقابل آن‌ها

نگهداری محصولات مختلف در کنار یکدیگر در سردخانه‌ها، از جنبه‌های مختلف، قابل ارزیابی است. یکی از این جنبه‌ها، طبقه‌بندی مواد غذایی به گروه‌های خام و فرایند شده است به این معنی که سردخانه‌های مورد استفاده برای نگهداری مواد غذایی خام و فرایند نشده، از سردخانه‌هایی که برای نگهداری فراورده‌های فرایند شده مورد استفاده قرار می‌گیرند، مجزا هستند. دلیل این امر، احتمال انتقال انواع آلودگی‌های میکروبی است که در مواد خام و به دنبال آن در محیط نگهداری مواد خام، وجود دارد و حتی می‌تواند شامل انواع بیماری‌زا (به عنوان مثال در گوشت) باشد و تماس آن‌ها با مواد غذایی فرایند شده که ممکن است تا هنگام مصرف تحت فرایندهای سالم‌سازی قرار نگیرند، آلودگی را به راحتی منتقل کرده، موجب ابتلای مصرف‌کننده به بیماری خواهد گردید. این مسئله، هنگامی حادتر می‌شود که یک ماده‌ی غذایی خام با احتمال حضور عوامل بیماری‌زا به طور مستقیم یا غیرمستقیم، آلودگی خود را به ماده‌ی غذایی خام دیگری منتقل سازد که به طور طبیعی حامل عوامل بیماری‌زا نیست و ممکن است به همان صورت فرایند شده مصرف گردد مثل انتقال میکروب‌های بیماری‌زا از

گوشت یا محیط نگهداری آن در سرخانه به میوه‌ها و سبزی‌هایی که به طور همزمان و یا پس از تخلیه‌ی سرخانه، در آن محیط نگهداری می‌گردد.

مسئله دیگر، انتقال بو از محصولی به محصول دیگر در شرایط نگهداری هم زمان است که این انتقال به صورت غیرمستقیم از طریق سطوح داخلی سرخانه نیز امکان‌پذیر است. مثل انتقال بوی میوه به گوشت و ... در چنین شرایطی، به رغم سالم بودن محصول، به دلیل داشتن بوی غیرطبیعی، مصرف ناشدنیست و از چرخه‌ی مصرف حذف می‌گردد.

مسئله بسیار مهم دیگری که باید به آن توجه داشت تولید گاز اتیلن به وسیله‌ی برخی میوه‌ها و تأثیرات آن بر روی تشدید واکنش تنفس بر روی خود این محصولات و یا میوه‌ها و سبزی‌های حساس نسبت به گاز اتیلن است این تأثیرات و روش‌های کنترل آن‌ها، در قسمت مربوط به فیزیولوژی پس از برداشت، به طور کامل توضیح داده شده است.

نگهداری میوه‌جات و سبزیجات در انبارهای اتمسفر کنترل شده

سال ۱۹۲۸ در انگلستان تحقیقات و مطالعات مقدماتی در مورد نگهداری سبزیجات و میوه‌جات و تنظیم زمان رسیدن آن‌ها در انبارهای کنترل شده شروع شد اما در سال ۱۹۴۲ با آغاز جنگ جهانی دوم این مطالعات متوقف گردید تا این‌که در سال ۱۹۴۸ دوباره پیگیری در این مورد آغاز گردید. رسیدن میوه‌جات در انبارهای (a) به این قرار است که در اثر فعل و افعالات متابولیک آن‌ها و ایجاد اتیلن رنگ کلروفیل سبز (سبزینه) تغییر کرده و زرد رنگ می‌شود البته این عمل در مدت زمان معینی صورت می‌گیرد.

بنابراین وقتی که لازم شد عمل رسیدن میوه که با تغییر رنگ آن همراه است دیرتر و یا زودتر از موعد مقرر انجام شود گاز اتیلن حاصله از تنفس محصول را با استفاده از روش‌هایی که شرح داده شده از فضای انبار خارج و یا مقداری گاز اتیلن به هوای انبار اضافه می‌نمایند.

نگهداری سبزیجات و میوه‌جات در انبارهای (a) به دلایل زیر دارای اهمیت می‌باشد:

اگر محصول به‌طور طبیعی و کامل رسیده باشد فعل و افعالات آزمایشی سبب کاهش استحکام و قوام آن می‌گردد و این امر سبب می‌شود که عوامل مکانیکی به آسانی بتواند بافت محصول را پاره نموده و در نتیجه آن را فاسد نماید. هم‌چنین با نگهداری میوه به این روش می‌توان به تعديل عرضه و تقاضا در بازار کمک نمود.

خودآزمایی

- ۱- چرا نگهداری موادغذایی در سرما، فرایند مخرب محسوب نمی‌شود؟
- ۲- چه عواملی به سرمایزدگی موادغذایی انباری کمک می‌کنند؟
- ۳- چرا در انجماد موادغذایی، امکان از دست رفتن ارزش غذایی وجود دارد؟
- ۴- فعالیت‌های آتزیمی چه تأثیری در تعییرات نامطلوب حین نگهداری به حالت انجماد، دارد؟
- ۵- برای جلوگیری از اکسیداسیون موادغذایی در دماهای انجماد، چه اقدامی باید صورت گیرد؟
- ۶- مفهوم عمر کیفیت حداقل در مواد غذایی نگهداری شده به حالت منجمد چیست؟
- ۷- افزایش دما در سردخانه‌های بالای صفر چه معایینی دارد؟
- ۸- عواملی را که باعث تعییر شرایط سردخانه می‌شوند نام ببرید.
- ۹- تولید گاز اتیلن به وسیله‌ی برخی از میوه‌ها در سردخانه، چه تأثیری بر روی دیگر مواد غذایی انباری دارد؟
- ۱۰- شرایط نگهداری گوشت را به دو صورت سرد و منجمد توضیح دهید.
- ۱۱- شرایط نگهداری مرغ را توضیح دهید.
- ۱۲- شرایط نگهداری ماهی را توضیح دهید.
- ۱۳- شرایط نگهداری گوشت مرغ را توضیح دهید.
- ۱۴- شرایط نگهداری تخم مرغ را توضیح دهید.
- ۱۵- شرایط نگهداری سیب زمینی را توضیح دهید.
- ۱۶- شرایط نگهداری سیب درختی را توضیح دهید.
- ۱۷- شرایط نگهداری موز را توضیح دهید.
- ۱۸- اهمیت نگهداری میوه‌ها و سبزی‌ها در انبارهای با اتمسفر کنترل شده را بیان کنید.

منابع و مأخذ

- ۱- خسرو پناه، ر. ع : مدیریت انبار و عملیات مرتبط، انتشارات سازمان مدیریت صنعتی، ۱۳۷۷.
- ۲- داراب ایمانی، علی : بررسی انبارهای استان کهگیلویه و بویراحمد، سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۴.
- ۳- گروه مهندسین صنایع : اصول طراحی کارخانه، جهاد دانشگاهی صنعتی شریف، ۱۳۶۷.
- ۴- فرجی هارمی، رستم : میوه و سبزی و تکنولوژی نگهداری و تبدیل آنها، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۴.
- ۵- مشاهری، محمد و دیگران : اصول تبدیل و نگهداری میوه‌ها و سبزی‌ها، نشر ارکان، ۱۳۷۴.
- ۶- رجبزاده، ناصر : تکنولوژی آماده‌سازی و نگهداری غلات، آستان قدس رضوی، ۱۳۷۵.
- ۷- آراسته، نیکو : تکنولوژی غلات، معاونت فرهنگی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۰.
- ۸- ایران نژاد، حمید : نگهداری و ذخیره‌سازی انواع میوه و سبزی، آوای نور، ۱۳۷۳.
- ۹- باقری زنوز، ابراهیم : روش‌های مبارزه با آفات انباری و قرنطینه‌ای، انتشارات ادیب، ۱۳۶۲.
- ۱۰- ثنایی، غلامحسین : آفت‌کش‌ها و کاربرد آنها، دانشگاه تهران، ۱۳۵۴.
- ۱۱- افشاری، محمدرضا : روش‌های کاربرد آفت‌کش‌ها، مؤسسه تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی، ۱۳۷۱.
- ۱۲- پایان، رسول : کنسرو سازی، نشر بهرام، ۱۳۷۵.
- ۱۳- راحمی، مجید : فیزیولوژی پس از برداشت، مرکز نشر دانشگاه شیراز، ۱۳۷۳.
- ۱۴- باقری زنوز، ابراهیم : تکنولوژی نگهداری محصولات کشاورزی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۴.

- ۱۵- گروه مهندسین صنایع : طراحی انبار، انتشارات دانشگاه صنعتی شریف، ۱۳۶۹.
- ۱۶- صفری، محمد : مبانی فیزیکو شیمیایی نگهداری مواد غذایی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۸.
- ۱۷- نتایج طرح آمارگیری از انبارهای کشور، چاپخانه مرکز آمار ایران، ۱۳۷۳.
- ۱۸- سخنرانی‌ها و مقالات ارائه شده در کنگره ملی نگهداری مواد غذایی، دانشگاه تهران، ۱۳۶۷.
- ۱۹- روستائیان، سعید : «نگرشی بر مهندسی تبرید و مقدمه‌ای بر طراحی تأسیسات سردخانه» انتشارات دانشگاه شیراز، چاپ اول ۱۳۷۲.
- ۲۰- احمدی، بهروز : «مبانی تهویه و تبرید»، مجتمع آموزشی و فنی تهران، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۶.
- ۲۱- یارند پور، امیرحسین : «اصول کار و سرویس سردکننده‌ها»؛ تهران، چاپ سوم ۱۳۶۹.
- ۲۲- مانوز، جی. کانو : ترجمه احمد شرفی؛ «اصول سردخانه‌های گوشت»؛ چاپ اول، بهار ۱۳۷۴.
- ۲۳- فرجی هارمی، رستم : «علوم و تکنولوژی میوه‌ها و سبزی‌ها»؛ مرکز نشر دانشگاهی؛ تهران، چاپ اول ۱۳۶۷.
- ۲۴- هال. کارل، دبلیو : ترجمه فلاحتی. مسعود و مدرس رضوی. سید مجتبی : «وسایل و دستگاه‌های فرایند محصولات کشاورزی»؛ سازمان چاپ مشهد، زمستان ۱۳۶۵.
- ۲۵- سید رضوی. سید کمال الدین : «مبانی مهندسی صنایع غذایی»؛ انتشارات عمیدی، تبریز، چاپ اول ۱۳۶۸.
- ۲۶- ملکی، مرتضی و دخانی، شهرام : «صنایع غذایی»؛ جلد اول؛ چاپ دوم انتشارات دانشگاه شیراز، شیراز ۱۳۷۰.

